



Inainte

ZIAR POLITIC INDEPENDENT
APARE SĂPTĂMÂNAL

Director: ION JELECUȚEANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ARAD, Strada Eminescu Nr. 18.

Abonamente:

Pe un an — — — — 100 Lei
Pe șase luni — — — — 50
Pentru instituții și autorități 300

D. Eckhardt... spre Geneva

Diplomatul Ungariei „marele” Eckhardt, în drum spre Geneva, a oprit la Viena, unde a ținut conferință. O conferință cu conținutul vechiu al Ungariei: revizionismul și pacea. A pledat pentru teza revizionistă, susținând că nu știm a cătea oară că nu va fi pace în regiunea dunărească atâta timp cât pusta Ungariei nu va fi întinsă până în reștele Carpaților...

A vorbit diplomatul Ungariei despre Mica Înțelegere, că este construcție artificială și precară, un grup de state unite prin legături prea fragile, ca tot în această conferință să spună, mai târziu, că aceste legături au devenit atât de solide încât, din Februarie 1933 începând, constituie un „sistem periferic”.

Două păreri, din cari se poate constata opinia strălucitului orator. O judecată asupra efectelor înțelegerii franco-italiene, i-a fost greu de formulat, cu toate că e anticipație a drumului spre înțelegeri profesate de el.

Acest ideal se poate astfel reuma: o Ungarie cu 12 milioane de locuitori — asta ca înțelegere în

horă, firește, căci nici d. de Eckhardt, nici vreunul din semenii săi n-au avut nimic de obiectat față de revoluțiile nenumerate, sau articole de jurnal cari nu conțin decât să reclame reconstituirea „Ungariei integrale” — exercitând de concert cu Austria hegemonia în regiunea Dunării. Oratorul binevoeste să înțeleagă imposibilitatea de a redeștepta Austro-Ungaria așa cum ea a existat înainte de război. Tocmai de aceea i se pare și mai necesar să distrugă Mica Înțelegere, și ordinea lucrurilor create prin tratatele de pace în Europa Centrală, a cărei paznică s'a constituit ea. Aceasta trebuie să fie urmarea politicii nouă de înțelegere între marile puteri a cărei punct de plecare îl avem în acordul franco-italian...

Și în fața austriacilor, în frunte cu însuși Cancelarul lor, așa a vorbit oratorul calificat al vecinei noastre dela Apus.

Cuvântul d-lui Eckhardt, vânturat spre toate colțurile lumii, e un augur al idealului ce-l visează acest trimis al Ungariei, la Geneva? „INAINTE”

STELE VERZI

Bietul ciolan

Național-tărăniștii din Arad s'au dat la cuțite. Divizați în 2-3 tabere, Jol, la club, s'au spurcat unul pe altul mai rău decât birărit. Cauza? — Bietul ciolan. Acelaș soartă o are și vechiul partid liberal din loc. Atci, însă, „lucrează” unul pe altul mai cu diplomatie, fără injurii și suflimi. Cauza? — Acelaș ciolan.

Prin urmare, aceste două partide, pe toată linia, luptă pentru un singur ideal: binele țării (adica fardă...)

Uite popa nu e popa

Niciodată nu s'a potrivit mai bine expresia aceasta, foarte populară de altfel, ca și acum. Dar în loc de popa să-l zicem pe nume: cenzură.

Ar urma deci, că: uite cenzura, uite cenzura; există cenzură, nu există cenzură; va fi eternă cenzura, se va sista cenzura...

Un joc foarte simpatic și util guvernului, dar foarte păgubitor presei, căreia îi cauzează enorme daune, din toate punctele de vedere.

Camelionii noștri

Între cei mai șireți oameni ai Aradului putem să enumerăm și pe cei doi camelioni: Brutus și omul zilei.

Îl numim camelion, fiindcă de când au apărut pe suprafața pământului aceștia și-au schimbat mereu poze.

Primul, acum, poartă cloc, e fudul rău, sare din loc în loc ca un țap și se crede în drept a se amesteca în toate chestiunile. Al

Opereta Ardelenilor Conflictul Maniu-Vaida

de Dr. DANTE GHERMAN

Cu douăzecișicinci ani înainte, un grup de tineri universitari, izgoniți din galeriile parlamentului unguresc din Budapesta pentru aplauzele noastre tinerești, neastâmpărate și însuflețite, cu care însoțeam cuvântările lui Vaida, Maniu și Aurel Vlad, ne retrăgeam în suferanțele tipografiei „Foaia Poporului Român” alui Birăuțiu, descifrând manuscrisele lui Vasile Lucaci și Goldiș, corectând în zorii zilei paginile ziarului „Lupta”, în care sufletul întregului Ardeal, vorbia prin roșul frunzișilor noștri politici de atunci.

Rânduri de generații și-au aprins torțele vieții la lumina acestor faruri, cari luminau luptele naționale a românismului de dincoaci de Carpați contra opresiunii, pentru ca astăzi, evocând grandoarea unității de gândire și acțiune dinaintea cu un sfert de secol, să asistăm cu desgust și durere, la spectacolul decadenței, pe care Ardelenii îl oferă în politica României întregite.

Este ca și cum ai privi la dărâmarea unui templu, la năruirea unui crez, pentru a-l înlocui cu vulgaritatea zilei și goliciunea omenească.

În masele țărănimii noastre ardene, ca și a păturei de cărturari, conflictul politic a celor doi frunziși ai vieții noastre publice, a trezit acel reviriment psihologic, că de pe soclul venerabil obștești, două figuri au fost aruncate în noroiul politicianismului românesc. Semnificația vrajbei, care frământă opi-

nia publică ardelenă de un timp îndelungat, și-a găsit o lapidară interpretare în cuvintele unui țaran dela sale: „Să ceartă domni, dacă au ajuns la putere”. O întrebare mentalitate și decepție, până la discreditare, să desprinde din această frază a plugarului nostru. De ani de zile, oameni politici, presa, mulțimea întreagă, vraci și ghicitori, să întreabă, care este cauza adevărată a disensiunii între cei doi conducători ardeleni? Care este obiectivul politic, deosebirea de concepție, program, pe care în alte State fiecare om politic de marcă, o fixează în conștiința opiniei publice, orientează masele și formează educația politică cetățenească?

Deoparte, teoreticianul Iuliu Maniu, cu neprecizarea unei atitudini, nici în sus, nici în jos, la dreapta sau la stânga, cu abjurerile dela încoronare, dela serbările comemorative alui Avram Iancu, pentru și contra Restaurației, contra sclerității noastre legi electorale — care scoate deputații gata, întocmai ca o mașină, cârnații de porc și în schimb obsedat de ideile alegerilor libere, și nefalsificarea voinței obștești. Monarhist declarat, care se retrage în fiecare an, supărat, în cortul dela Bădăcin, ca protest simbolic și cu vorbiri nerostite, cu tipărituri împărțite clandestin. Astfel formează Dsa curente de idei și convingeri în masele cetățenești.

Ne întrebăm atunci cu drept cuvânt, toți, înafară de idolatrii

și fetișști ai persoanei, ce vrea în definitiv dl Iuliu Maniu?

Pe ce cale să-l urmărim? De zece ani nu auzim decât același cuvânt stereotip: „democrație”.

Or, frământările de prefacere ale României Mari, în cercul problemelor impuse de spiritul și nevoile timpului și progresului, la noi se reduc numai la idealul d-lui Maniu: la cămașa și ițarii lui Mihalache? Nu vedem acea operă constructivă, de înfăptuire și realizare a unei reforme în orice domeniu pozitiv al vieții de Stat, în care dl Maniu vă fie întâmpinat, sau să întâmpine obstacole, piedeci insurmontabile, o punerea oricui.

Supararea dsale pe Constituție, pe Vodă, pe Vaidă și pe partid, crează atmosfera nebuloasă și echivocă a eroului, care știe ce vrea, dar nu spune, poate, dar nu vrea să facă.

Ambiguitatea sau concentrarea această prea îndelungată, prindea în timpurile, când toată concepția noastră politică de sub dominația ungurească, era de ordin național-sentimental, cu refrenuri din marșul lui Andrei Mureșanu.

Dincolo, Alexandru Vaida-Vodă, omul realităților, persoana grata, aulică de pe vremuri, luptătorul activ și impetuos, încunat de acoliții de camarila Tilea, Mirto, etc., care nu se hazardază în teorii constituționale, așteptând cuminte, să vină la putere, cu sau fără defectul poliției din București.

Și atunci, hărțuiala Maniu-Vaida, privită de noi sub aspectul ideologiei maselor constituționale din Ardeal, ca și a postulatelor politice de astăzi, apare ca o farsă neînțeleasă, lăsând regretul general, pentru cei care au fost cu douăzeci și cinci ani înainte, Iuliu Maniu și Alexandru Vaida, îndrumătorii conștiinței și acțiunii românismului de dincoaci de Carpați, debutanți azi în opereta politicianismului din România Mare.

Dr. DANTE GHERMAN

Religie și Știință

Biserica creștină cuprinde o mulțime de Taine sfinte. În înțelegerea lor știința a adus nu odată lămuriri, cari au întărit și mai mult temelia și cuprinsul lor.

Biserica nu fuge de știință și examenul ei. Din contră, solicită ajutorul și lumina ei. Problemele uneia găsesc răsădit adânc în tabără cealaltă. De câteori s'a întâmplat că în fața tribunalului științei, biserica să fie încoronată cu dreptatea și adevărul și de câte ori știința nu a beneficiat de razele înțelepciunii divine, pe cari le imprășteie religia în general și biserica lui Isus Hristos în special. Mai mult. Religia a fost cuibul în care s'a născut și a crescut știința.

În cele ce urmează vom arăta cum știința de astăzi confirmă experimental un fapt de acum 1900 ani. E vorba de giulgiul în care

a fost înfășurat trupul Mântuitorului Isus cât a stat în mormântul din grădina lui Nicodem.

Scripturile mărturisesc că Isus după trei zile a înviat. După înviere giulgiul a rămas ca o scumpă relictă a bisericii. Dar urma i se pierde până în anul 1206 când împăratul Henric Barbarosie al Germaniei l-ar fi răpit din Bizanț în cruciada a patra. Il găsim apoi la Besançon, apoi în 1350 la Troys în Franța. De acolo ajunge la Sanit Hyppolite, apoi la Chimay în Belgia, unde pictorul Dürer l-a reproduș în toate amănuntele pe un tablou păstrat până astăzi. De aici se întoarce din nou în Franța, la Chambéry, unde într'un incendiu dela 1532 era să fie distrus. Nu peste mult timp Casa de Savoya, proprietara lui, îl duce la Turin (Italia) unde se află și acum, și unde la fiecare 30 de ani este arătat credin-

ciosilor cari vin din toate părțile lumii să-l privească.

În veacul trecut, acest corp delicat, martor rece și mut, i-a fost dat să autentifice pe Hristos. Cu descoperirea fotografiei în 1839, chipul giulgiului, pe care cu ochiul liber abia se observă câteva pete, a fost fotografat și răspândit în toată lumea. Acum se întâmplă minunea. Ceea ce nu a putut descoperi ochiul liber și imperfect, a descoperit placa sensibilă în anul 1898, confirmată mai perfect de placa cu experiența dela 1931, anume: chipul lui Isus în giulgiul care a invaluit corpul Lui în mormânt, prin fotografiile cu placcate infra-roșie la lumina ultraviole.

De fapt nu e nimic extraordinar în giulgiu. Untul de lemn cu care a fost uns trupul Mântuitorului s'a îngălbenit sub influența aburului amoniacal ce transpiră din suprafața pielii. Sângele uscat sub aceeaș influență se înmoaie și poate fi absorbit

de o pânză. Așa că giulgiul a păstrat nu numai urme de sânge cum a fost flagelat. Isus, dar și locul rănilor. Fotografia lui ne arată o figură cu urme de sânge în păr, cu o rană pe frunte, pricinuită din împunsăturile coroanei de spini, din care se prelingge pe frunte în jos un șivoiu, de sânge. Se vede rana din coaste unde a fost împuns cu sulița, și urmele piroanelor în mâni și picioare, urmele biciuirii, rana de pe umăr produsă din frecarea ce l-a produs-o greutatea lemnului crucii, umflături și urme de sânge peste tot corpul.

Important este că fotografia reușește numai dacă giulgiul stă în fața aparatului fotografic cel puțin două zile, ceea ce confirmă alt adevăr biblic: ședere lui Isus trei zile în mormânt.

Se mai afirmă că tot dela Mântuitorul s'ar mai păstra în biserică d'Argenteuil de lângă Paris tunica pe care o purta El în ziua supliciiului. Supușă și ea exam-

Declarațiile d-lui I. Mihalache

Joi, 17 Ianuarie, s'a ținut ședința comitetului județean al organizației naț.-țărănești din județul Arad, sub președinția d-lui I. Mihalache.

Cu această ocazie D-sa, a făcut declarații foarte interesante. Le reproducem:

Dacă n'aș fi simțit că prezența mea aici, este tot așa de utilă, pe cum vă este de plăcută, nu mi-aș fi răpit din timpul atât de prețios.

Mă simt ca între vechii tovarăși de muncă dela Muscel. Deși îi socot printre cei mai bavi oștasi ai partidului național țărănesc, sunt încredințat că în tot cuprinsul României Mari, nu există o populație mai vigoasă, mai capabilă de muncă, ca în părțile acestea ale Ardealului.

Baza pe care vom începe lupta pentru dărâmarea regimului de azi, care nu mai poate dăinui, e aici.

Am auzit adineaori o vorbă înțeleaptă a lui Moș Vorțan, care cerea să înceteze certurile pe chestii personale. Dacă am lăsa certurile ne-ar rămâne mai mult timp pentru chestiuni de interes general. Aici, la d-voastră, m'am găsit încurajat în această tendință.

Respirăm încă atmosfera pe care a respirat-o regretatul Ștefan Ciceo Pop. Ne sunt în amintire sfaturile lui. Îndreptarea ar veni, numai dacă ar înceta aceste certuri între frunziși: între frunzișii ardeleni să domnească pacea. (Strigăte de trădare, prelungite). Vă mulțumesc, continuă d. Mihalache, că din acest colț de țară primesc îmbărbătare și pentru că d-voastră îmi stați într-ajutor. Fie pildă vie și pentru restul Ardealului.

Din expunerile asupra activității din ultimul timp a organizației, am reținut unele lucruri îmbucurătoare. Altele însă, mi-au strâns inima de durere, ca faptul întâmplat la Târnova, unde autoritățile s'au coborât atât de jos. Cum pot trăi acești oameni cari se numesc intelectuali, plătiți din banii Statului și cari nu

sunt numai tâlbări, ci porci cari nu aleg mijloacele cu cari distrug bunurile altora.

Aceasta ne îndreptățește să ezităm înainte de-a ne asuma răspunderea guvernării. A guvernarea azi, înseamnă a prefăce totul din temelie. Și ca ziditorii noului Ierusalim, oștasi noștri trebuie să învețe două meșteșuguri: cu o mână să zidească noul nostru Ierusalim, iar cu alta să se apere cu sabia, împotriva furilor.

Actualii guvernanți mai stau la cârmă Statului, pentru că nu are cine le da brânci. Noi vom fi însă cei cari o să le dăm, și nu se vor mai putea menține. Guvernul actual nu va fi în stare să întocmească viitorul buget pe vechile temelii. Bugetul înseamnă contribuțiile tuturor. Și dacă curge gârlea economiei noastre, la Statul cu cofa. Dar când Statul nu mai are funcționari conștiincioși, ajunge la faliment, iar avaria domnește între toți cei sus puși.

Economia țării e paralizată. La noi nu-i consum mare intern. Avem deci nevoie de libertate la export. Dacă nu e marfa, putrezim în grăslimea noastră proprie. Când producătorul vede că Banca Națională fixează un curs scăzut pentru devize, atunci când pe cale particulară ar putea lua dublu, e natural să nu mai exporte. Și dacă nu e marfa din țară, nu intră banii.

În nici o țară nu s'a procedat ca la noi. Peste tot s'a lăsat exportul liber și s'au mai dat și prime de încurajare.

Din ce se străduiește guvernul să susțină leul, împiedecă exportul, iar în cazul acesta scăderea leului e inevitabilă. Am ajuns să ne rugăm: dă Doamne secetă, să nu se facă grâu mult, că se lefitește.

Bugetul trebuie croit pe baze noi. Trebuie mărit consumul și să se dea de lucru, printr'un program bogat în lucrări. Acesta este de altfel noul nostru program. Dar nu vrem să spunem

că datorită lui va curge lapte și mlere în țară. Noi înțelegem să susținem industria, dar în primul rând trebuie susținuți agricultorii.

Noul program al partidului nostru, sunt sigur, va schimba fața țării.

Răspunderea e cu atât mai mare în condițiile actuale. Vrem ca atunci când venim la guvern să fim așa de pregătiți încât până nu terminăm programul, să nu plecăm.

Am declarat război regimului actual, dar n'am început și acțiunea de răsturnare. Intenționăm să ne terminăm întâi programul și să ne disciplinăm. Ne trebuie un program unitar și o disciplină unitară. Numai în felul acesta se poate asigura o continuitate pe bază sigură.

Într-o conversație pe care am avut-o cu d. Mussolai, d-sa afirma că mai mult poate realiza un guvern mediocru, dar stabil, decât unul compus din genii, dar fără continuitate.

Continuitatea însă trebuie să se facă pe baze noi, solide. În Italia s'a reținut la economia liberală. De 16 ani, la noi, se construiește pe vechile baze liberale, în timp ce peste tot s'a reținut la liberalism. Economia liberă înseamnă: care, cum poate.

În Italia, fiecare cetățean e liber până la un punct, dincolo de care, este obligat a se încadra în economia de Stat.

La noi, după ce toate piețele străine s'au închis, d. Manolescu-Strunga s'a deșteptat să le deschidă cu avionul, într-o singură lună de zile.

Economia liberală, e o economie de cârpeală. Așa nu mai merge. Nu poți zidi ceva trainic, decât cu avutul și cu brațele de muncă indigene.

Partidul național țărănesc trebuie să-și ia răspunderea guvernării. Și și-o va lua. Pentru aplicarea programului nostru însă, este necesar un timp de 5-10 ani, în care timp cetățenii să poată vedea realizările, să facă comparație între starea din 'nainte guvernării și cea de după guvernarea partidului nostru.

Trebuie să dea viață presei și organelor de studii. Organizația locală trebuie să urmeze exemplul celei din Mușcel, care și-a transformat patru case de stat, în universități populare.

Cât voi fi eu președintele partidului nu admit să se vorbească de manșii și valdiști. N'am venit de bună voință în fruntea partidului, dar de când mi-am asumat răspunderea ce incumbă un conducător, nu ezit nici o clipă de-a merge la bun sfârșit.

Trei ani am existat să ținem conducerea. D-nii Maniu, Vaida și dr. Lupu m'au forțat să fac acest lucru. Și odată ce l-am făcut, nu mai admit să se facă chestii personale.

Am fost asigurat că toți vor merge alături. Sunt sigur că dacă organizațiile din Ardeal vor cere frunzișilor partidului său să meargă alături unii de alții, o vor face.

Deviza mea este: Cu partidul, pe linia programului.

Ziarul „Știrea”, care se pretinde că aduce informații deosebite și importante, scrie un reportaj cu ocazia constituirii comitetului județean al partidului naț.-țărănesc din Arad, plin de erori și patimă.

Căpătina autorului, a acestui articol, cu inteligența foarte redusă, crede că calomniindu-mă, poate să mă compromită și să distrugă zările ce conduc.

Un astfel de procedeu însă nu prinde. Fiindcă opinia publică știe cu cine are a face.

Îl cunoaște bine pe „directorul” „Știrea”, un om de așteptări, care nu urmărește decât „existența” sa, cu ziarul care, apărut odată cu coloane scrise în ungurește, și a cărui zi e cel mai murdar și slab din toată țara.

Contra acestui criminal al presei românești, am înaintat dealtfel, reclamație la Tribunal, unde va trebui să răspundă de cele ce a scris la adresa mea.

Ion Jelecuteanu.

Dihonia între naț.-țărăniști din Arad

D. I. Mihalache vrea să plece scârbit de cele auzite și văzute — Ce s'a petrecut la ședința delegației permanente —

După exemplul șefilor dela conducerea partidului naț.-țărănesc, organizațiile județene din toată țara, s'au luat la hărțuială, ne având altă treabă mai bună de făcut în așteptarea puterii la a doua venire.

Pentru a împăca neînțelegerile din sânul organizației din Arad, a coborât în mijlocul lor însuși șeful d. Ion Mihalache, pentru a evita o nouă ruptură și mai ales pentru a împăca zizaniile personale, căci la aceasta se reduce toată activitatea clubului naț.-țărănist din Arad. Ca spectatori desinteresati ai evenimentelor zilei vom căuta să redăm cîntecul nostru tragi-comediei naț.-țărăniștilor din Arad, așa după cum a decurs, cu spălătură rufelor dintre membrii acestei organizații, în ședința delegației permanente de Joi seara.

Ținem să arătăm că nu vom urma pe confratele „Știrea” care se botează în toate apele partidelor politice cu câte a blagoslovit Dumnezeu, România Mare, făcându-se un fel de trompetă a tuturor guvernelor și autorităților, ci vom expune cinematograful naț.-țărănist din Arad, în 17 Ianuarie c.

La ședință

Fostul senator C. Teodorescu, adresează cuvinte grele la adresa d-lui Dr. Silviu Pășcușiu, că datorită incidentului de a fi membru al partidului naț.-țărănesc, s'a cuibărit la banca „Victoria” din Arad, și încă altele la adresa altor membri.

Marele corifeu dela Sănnicoul-Mic dela Adam Nicolae cere, a dat lecții de consecvență noilor aderenți, deși încă și dânsul ar mai trebui să iee lecții de tact și înțelepciune politică dela Mișă Vasiescu din Lipova.

Ilie Ardelean, cerea cu glas mare să i se recunoască măcar acum în opoziție drepturile lui, ca unul care a lucrat și n'a câștigat nimic pe timpul guvernării țărănești și să fie ținut în evidență la proxima guvernare.

(La recensământ și-a avut cota foarte redusă. Not. red.)

Pr. Cosma a amenințat toată adunarea că, dacă mai îndrăznește vreun membru al partidului naț. din Arad, să deschidă gura, va eși cu dosarele(?)

Va fi știind omul ceva de a făcut o declarație atât de gravă, la care afirmative, un fost deputat naț.-țăr. a... leșinat (?)

Mare târboi a provocat dl. Colonel în retragere Babescu, adresându-se unul marcant mem-

bru al organizației cu cuvinte „curvă” care ai fost reprimiți partid la stăruințele mele.

Nu s'a lăsat mai pre jos Frumuzache al nostru, ca veci ceterist naț.-țărănist din nașle care a cerut izgonirea cu sble din partid al tuturor neofitiilor.

Scârbit de atâtea dihonie și răboi, șeful Mihalache, s'a năcat zicându-le ucenicilor, cam telul acesta:

„Ai sictir, vă las dracul pe toți și plec...”

Mărturisim că ne așteptăm noi, dar mai ales bieții țărani vinovați chemați să asculte sfaturile, îndrumările și program de muncă al conducătorilor Arad, să vedem o adevărată manifestare ai unor oameni preocupați de grije țării și n'au schimbat am avut acest spectacol de o nu credem să fi fost încântat de cineva decât adversarii ideii partid.

Concluziile le lăsdăm pentru orice om de bine și care a avut o nădejde în îndreptările rețelilor din partea politicianilor noștri cu pretenții de a conduce mână țara și treburile obștești.

Cronicar.

Știri politice

D. mareșal Averescu pleacă pe ziua de 21 Ianuarie la Coasta de Azur.

Înainte de plecare d-sa avea o nouă întrevedere cu George Brătianu.

D. prof. dr. C. Angelescu ministrul Instrucțiunii publice d. Antonescu, ministrul Justiției s'au reîntors dela Paris.

Prefecții din întreaga țară fost convocați de ministrul interne la o conferință care avea loc în zilele de 26 și 27 Ianuarie

Dacă guvernul va putea trece peste greutățile care i stau în cale, are de gând să depună parlament următoarele legi: De tributarea împrumutului intern, Monete divizionare, Lansarea monedei naționale și cod penal.

Joi dimineața s'a ținut un consiliu de miniștri în care s'a examinat situația economică și financiară a țării, care reclamă măsuri eficiente și eficace soluțiuni.

Curând va avea loc un important consiliu de miniștri sub președinția Suveranului.

Vor lua parte pe lângă membrii guvernului, toți foștii miniștri de finanțe ai țării, tuturor regimurilor.

Redactor responsabil: I. Valachi

Tiparul Tipografiei Dieceane Arad

nului științific cu ajutorul plăcilor fotografice infra-roșii, arată mai multe semne luminoase de sânge, rana de pe umăr, urmele biciuirii, și pe mai multe locuri se văd urme de carne vie arătate prin îngrămădiri de sânge pe locul ieșirilor osoase.

O apropiere și o comparație între tunică și giulgiu arată asemănări cari mișcă și minunează orice suflet. Toate lucrările de laborator și toate examenele științifice făcute în anii din urmă de specialiști în materie, cum e Gerard Cordonier inginer de geniu maritim, diplomat al Institutului de Optică și detașat la serviciul Fotoaerian al Ministerului Aerului din Franța, Dr. I. M. Auclair, doctorul chirurg Barbet din Paris, M. Vignon profesor de biologie, M. Roulceau directorul Societății de expertiză și control din Paris și alții, — toate sunt concordate!

*) Vezi studiul lui N. Buxdugan, în revista Fântâna Danurilor, Nr. 9-10-1934, p. 273-278. — București.

Studiile și analizele încă nu sunt terminate. Fapt indiscutabil și dovedit este, că prin razele infra-roșii placa aparatului fotografic a putut prima oră să reproducă chipul lui Isus Hristos, de pe giulgiul în care a fost înfășurat El în mormânt.

Știința vorbește și glasul ei este adevărul cel Unul, pe care Biserica îl predică de 20 de veacuri.

Păr. Visarion

Scoală pentru țigani

În Teiuș s'a înființat o școală separată pentru copiii țăganilor. Ea și-a început activitatea într'un local potrivit, fiind până acum cercetată de 18 elevi. După cum anunță zările, publicul de acolo a rămas mulțumit de luarea acestei măsuri laudabile a autorităților.

Citiți și răspândiți „Înainte”